

Multae quae a grammaticis Indicis inter radices receptae sunt formae non verae sunt radices, sed verborum denominativorum themata, ut e. c. कुमार, कर्त्र, मन्त्र, स्तोत्र; nonnullae syllabam reduplicativam continent, sicut e. c. ज्ञज्ञ, quod ortum est e घस् ejecto अ, ज्ञागृ e गृ, vel potius गृ (gr. ἐγείρω). Omnes enim, quae ex indigenorum grammaticorum sententiā in ऋ vocalem desinunt radices, re verā exeunt in अर, quod in debilioribus formis in ऋ corripitur, in fortioribus retinetur, ideo e. c. कृत, कृवा, कर्तुम् a कृ, i. e. कर. Etiam litterā ऋ terminatae radices vere desinunt in अर, quod in fortioribus formis aut conservant, aut in आर producant, in debilioribus autem in इर, ante duas consonantes in ईर, vel vi euphonicā antecedentis labialis in उर, ऊर immutant; ideo e. c. किरामि, चकर, चकार, कीर्ये, कीर्ण, a कृ, i. e. कर; विपरि, पुरु, पूर्ये, पूर्ण, a पृ, i. e. पर. Verba nonae classis earum, quibus grammatici vocalem ऋ attribuunt, radicem, syllabam अर in temporibus specialibus corripunt in ऋ, e. c. जृणामि a जृ, i. e. जर. Quam hac de re in libro *Vocalismus* inscripto (p. 177 - 193) fusius exposui, zendicāque europaeicisque cognatis linguis comprobare studui sententiam, nunc quoque confirmatam video priscorum Persarum linguā, quae syllabam *ar* integram retinet in formis, ubi Sanscrita eam in ऋ corripit, vel in इर, ईर, उर, ऊर immutat; ita ut e. c. *barta* latus, sustentus, *karta* factus, *adarśnus* (*) ausus est, *asariyata* occisus est respondeant formis sanscritis भृत, कृत, अधृष्णोत्, अशीर्यत (v. r. शृ i. e. शर).

Libri, quibus illustrandis hoc glossarium praecipue inservit, sunt hi: 1) *Indralōkāga-manam*. (**) 2) Diluvium cum tribus aliis Mahā-Bhārati praestantissimis episodiis, Berolini 1829, apud Ferdinandum Dümmler. 3) Nalus Mahā-Bhārati episodium (ed. 2. Berolini 1832 in librariā Fr. Nicolai). 4) *Bhagavadgīta*. 5) *Hitōpadēsa*. 6) *Urvasia*, Cālidāsi fabula.

(*) *t* finale post antecedentem vocalem *u* transit in *s*, post alias abjicitur, quam ob rem pro *par'uiyat* (Rawl. I. 7. 8. 45. *hačā par'uiyat* ab antiquo) *par'uiyata* legendum esse censeo, quod suffixo cum sanscritis formis in तस् convenit (v. e. c. अतस्, इतस्, शत्रुतस्). Veri ablativi autem, quanquam formā cum instrumentali conveniunt, sunt *kabug'iyā* Cambyse (Rawl. I. 40.) et *dar'ugā* (IV. 37.). Etiam *bābir'us* Babylone (II. 65.) verus est ablativus, nititurque formā *bābirut*, quocum conferantur ablativi zendici ut *tanaōt* (gramm. compar. §. 180.). Genitivi forma *bābir'uwa* convenit cum sanscritis genitivis ut धेन्वास्, correpto *d* et abjecto *s*, sicut semper post antecedentem vocalem *a* vel *d*.

(**) Ardschuna's Reise zu Indra's Himmel nebst anderen Episoden des Mahā-Bhārata, Berlin 1824, bei W. Logier.